

ἱατρὸς, καὶ φιλόσοφος. Φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου. 1816, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῆς ἑκδόσεως ταύτης ἴδον τί λέγει ὁ ἑκδότης Α. Κοραῆς. — «Πρὸς τὸν ἀναγνώστην. Τὸ περὶ ἀέρων, ὑδάτων καὶ τόπων τοῦ Ἰπποκράτους σύνταγμα ἔξεδωχα μὲ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν, καὶ σημειώσεις διεξοδικὰς, εἰς δύο τόμους κατὰ τὸ 1800 ἔτος· καὶ τὴν ἑκδόσιν ἔκρινεν ἔπειτα (1810) τὸ Γαλλικὸν Πνευπιστήμιον ἀξίαν τοῦ προσβληθέντος ἀπὸ τὰ κράτος δεκαετηρικοῦ βραχείου. Τῶν ἐπιστημόνων ἀνδρῶν τούτων ἡ συγκαταβατικὴ κοίσις μὲ ὑποχρέωσε νὰ φροντίσω ὃθοτέραν τῆς πρώτης, ἀν ἥτο δυνατόν, δευτέραν ἑκδόσιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ χρειάζεται μακροτέραν μελέτην, ἔκρινα νὰ ἑκδώσω εἰς τὸ μεταξὺ τὸ κείμενον μόνον μὲ τὴν μετάφρασιν, εἰς χάριν τῶν ὄμοιογενῶν νέων, ὅσαι ἀσχολοῦνται εἰς μάθησιν τῆς Ἱατρικῆς. Πολὺ μέρος τῶν διορθώσεων τοῦ κειμένου εἶναι Ἰωνισμοί, τοὺς δποῖους ἀμέλησα εἰς τὴν πρώτην ἑκδόσιν πλειότεραι εἶναι αἱ διορθώσεις τῆς μεταφράσεως. Εἰς τὴν μέλλουσαν ἑκδόσιν τοῦ πονήματος, θέλω σαφέστερον ἔξηγήσειν τὰς αἰτίας τῶν μεταβολῶν. — Ἐπειδὴ μόνος σκοπὸς τῆς παρούσης ἑκδόσεως εἶναι τῶν ὁμοιογενῶν σπουδαστῶν τῆς τέχνης ἡ ὠφέλεια, μ' ἐφάντη χρήσιμον εἰς τὸν σκοπὸν νὰ προσθέσω καὶ τὸν Νόμον τοῦ Ἰπποκράτους μὲ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν καὶ πολλὰ ὀλίγχις ἀντιγκαίας σημειώσεις τινάς, καὶ ἄλλο σύνταγμα τοῦ Γαληνοῦ, ἐπιγραφόμενον, ὃς ἀριστος ἱατρὸς, καὶ φιλόσοφος.»

(568) — Μάρκου Ἀντωνίου Λύτοκράτορος τῶν εἰς ἑαυτὸν θιελία ιδ'. ὃν προτέθειται τὸ ὑπὸ Θωμᾶ τοῦ ἡτορος Γαλλιστὶ γεγραμμένον ἔγκωμιον Μάρκου φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμοιογενῶν Χίων. Ἐν Παρισίοις. ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1816, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Ὁ συγγράψεις οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῆς ὑπὸ Κοραῆ ἑκδοθείσης Ἐλληνικῆς Βιβλιοθήκης.

(569) — Γραμματικὴ ‘Ρωσικὴ Γραικικὴ, ἥτοι μέθοδος διὰ νὰ σπουδάσῃ τις εὐκόλως τὴν ‘Ρωσικὴν διάλεκτον. Τύποις ἑκδοθείσα εἰς χρῆσιν τῶν ὁμοιογενῶν νέων παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Παππαδοπούλου, Μαγίστωρος